

Ավետիք Իսահակյան

Գայլն ու սոխակը

Այս վաղեմի չար աշխարհում,
Գարնան մի օր, լուսածագին,
Անտառի մեջ գայլը րոնեց
Սոխակին:
Գայլի ճմլող, սուր ճանկերում,
Նուրբ հույզերի երգիչը հեգ
Թպրտում էր ու ծղրտում
Սրտաբեկ:
-Պա՛հ, գայլն ասաց, հոչակ ունես,
Թե երգերի մեծ վարպետ ես.
Անուշ ձայնդ սա՞ է միթե,
Սուտասա՛ն:
- Այո՛, ճիշտ է, սոխակն ասաց, Վարպետ եմ ես հոչակավոր,
Բայց միայն թե՝
Մայր բնության ազատ գրկում,
Եվ ո՛չ դաժան քո ճանկերում,
Ո՛վ գազան:

Յատուկ Պոէմ